

तपस्यं, स्त्री, (तपसि ग्रीष्मे भवम् । तपसु+यह ।) कुद्वप्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (तपचर-
तीति । तपसु+कृतौ कवह । ततो भावे चक्ष ।) तपचरणम् । यथा, महाभारते । १३।१०।१३ ।
“ब्राह्मास्तु बुद्धिरभवत् तपस्ये भरतर्थम् । ॥” तपस्यः, पुं, (तपसि ग्रीष्मे वासुदेव । तपसु+“तच
साधुः । ” ४।४।६८ । इति यत् ।) यज्ञ-
गुनमात्रः । इत्यमरः । १।४।१५ । (यथा,
सुश्रुते चक्षस्याने ६ अथाये । “तच मात्राद्यो
इदश्चासामाः द्विमधिकम्भूतं हत्या बहुतरो
भवन्ति । ते शिशिरवसन्तयोग्यवर्षशरहेमनाः ।
तेवां तपस्यपस्यौ शिशिरः । ”) अस्तुःनः । इति
हेमचन्द्रः ॥ (तामसस्य मनोः पुत्रविशेषः ।
यथा, हरिवंशे । ७।२४ ।
“दुतिस्तपस्यः सुतपास्तपोन्तलक्ष्मपोशनः ।
तपोरतिरकल्पापस्तन्त्री धन्वी परन्तपः ।
तामसस्य मनोरेते इत्युपत्ता महाबलाः । ”)
तपस्या, स्त्री, (तपचरतीति । “कर्मणो रोमय-
तपोभ्यो वर्णित्वरोः । ” ३।१।१५ । इति
कवह । ततः “व्र प्रवयात् । ” ३।३।१०२ ।
इति व्र ततदाप् ।) तपः । तत्पर्यायः ।
द्रवादानम् २ परिव्रच्या ३ नियमस्तितिः ४ ।
इति हेमचन्द्रः । व्रतपर्याय ५ । इति मेदिनी ॥
तपस्त्रिनी, स्त्री, जटामोर्ध्वे । इत्यमरः । २।४।
१३४ । (तपस्त्रितुल्यवटायुक्तलादस्यास्तायात्म ।
यथा, वैद्यकरमालायाम् ।
“बलदं वन्दिनी पेढी मांसी क्षयाजटा जटी ।
किरातिनी च जटिला लोमशा तु तपस्त्रिनी ॥”)
कटुरोहिणी । इति हेमचन्द्रः । महाश्राव-
णिका । इति भावग्रकाशः ॥ (तपोस्या
अस्तीति । तपसु+“तपस्यास्त्रिनी विनीती । ”
५।२।१०२ । इति विनिः । ततः स्त्रिया
द्वौप् ।) तपोयुक्ता स्त्री । (यथा, रामायणे ।
३।२।७ ।
“पर्वी च च महाटहाँ चिह्नां शुद्धां
तपस्त्रिनीम् ।
अनश्चयां महाभागां सर्वभूतहिते रताम् । ”
दीना । दुःखिता । यथा, भागवते । १।६।४४ ।
“ततो युधिष्ठिरो गत्वा सहकर्त्त्वे गताऽप्यम् ।
पितरं वान्त्यवामास गान्धारीच तपस्त्रिनीम् । ”
पतिव्रता । यथा, नैवधे । १।१३५ ।
“मदेककुत्ता जननी जरासुरा
नवप्रस्तुतिरटा तपस्त्रिनी ।
गतिस्त्रियोरेव जनस्तमद्य-
महो वित्ते ! त्वा करुणा रुद्धिं ग । ”
“वरटा हस्ते मम क्षी नवा नवना प्रस्तुतिः
प्रस्तुते यस्यास्ताद्यश्वी सापि स्त्री जीवितुमव-
मशीं तस्मि प्रवन्नरेण तस्या जीविका भवे-
दिवद्यपि निषेधयति यत्स्तपस्त्रिनी पतिव्रता मम
मरकानन्तरं प्रवन्नरायवाभावात् तस्या
जीवनं शिशूनां पोषणं दुर्वटमेव भवेदिति
मावः । ” इति तटीका ।)

तपस्त्रिपत्रः, पुं, (तपस्त्रिपत्रं पत्रमस्य ।) इम-
नकटवः । इति राजनिर्वयः ।
तपस्यौ, [न] चिः, (तपोस्यास्त्रिति । तपसु+
“तपस्यास्त्रिनी । ” ५।२।१०२ ।
इति विनिः ।) तपोयुक्तः । तत्पर्यायः ।
तापसः २ पादिकाङ्गौ ३ इत्यमरः । २।३।४२ ।
पादकाङ्गौ ४ पारिकाङ्गौ ५ । इति शब्द-
रत्नावली । तपोधनः ६ । (यथा, महुः । ४।
१६२ । [लिखः । ”])
“न हिंसाद्वासान् गाय चर्वाकैव तप-
चातुकम्भः । इति मेदिनी । नै, १५४ ।
तपस्यौ, [न] पुं, (तपसु+अस्त्रवर्णे विनिः ।)
नारदः । इति शब्दरत्नावली । मनुस्यविशेषः ।
तपस्या भाव इति भावा । तत्पर्यायः । तपः-
करः २ चेदकः ३ चेदः ४ । इति शब्द-
चन्द्रिका । (चातुर्वयस्य मनोः पुत्रविशेषः । यथा,
हरिवंशे । ७।१८ ।
“जरः पुरुः ग्रन्तद्वास्तपस्यौ सवावान् कविः । ”)
इत्यकरञ्जन्यः । इति राजनिर्वयः ।
तपः, [स] पुं, (तपस्त्रिनीति । तपसु+अस्त्रवर्ण ।)
यौधः । इत्यमरटीकायां नवनानन्दः ।
भावमात्रः । शिशिरकालः । इति मेदिनी ।
नै, १४ । (यथा, सुश्रुते चक्षस्याने ६ अथाये ।
“तेवां तपस्यपस्यौ शिशिरः । ”)
तपावयः, पुं, (तपस्या योग्यस्य अवयो यत्र ।)
चर्वाकालः । इति हेमचन्द्रः । २।७१ । (यथा,
कुमारे । ५।२३ ।
“तपावये वारिभिरुचिता नवै-
भुवा वहोशाखमसुच्छूद्धैगम । ”)
तपितृ, चिः, (तपते स्त्रीति । तप हाहि+क्तः ।)
तपम् । इति हिन्दूपकीयः । (यथा, हरि-
दंशः । २।४ । २६ ।
“तपितकनकविश्वपिण्डिकाचो
हितितवयोऽसुरवैग्युहनेता । ”)
तपुः, [स] पुं, (तपति तपयतीति वा । तप+
“अनिपुरपीति । ” उद्या । २।११ । इति
उपिः ।) उपिः । रुद्धयः । इत्युद्यादिकीयः ।
(एतः । इत्युद्युलदतः । सापयुक्ते तापने च,
चिः । यथा, कृत्वैदे । १।३६।१६ ।
“तपुर्जम्य यो अस्त्रभूक् । ”)
तपोधनः, पुं, (तप एव धनं यस्य ।) तपस्यौ ।
इति मेदिनी । (यथा, महुः । ११।२४२ ।
“यन्त्रिकिर्विदेनः कुर्वन्ति मनोवाइन्द्रियभिज्ञनाः ।
तत् सर्वं निर्दृहत्याशु तपस्यैव तपीधनाः । ”)
इति राजनिर्वयः । (यथास्य
पर्यायाः ।
“उक्तो इमनको दानो सुनिपुरस्तपोर्वगः ।
गत्वोत्कटो व्रजकटो विनीतः कुर्वन्तपकः । ”)
इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्तपोर्वगः ।
तपोधना, स्त्री, (तपो योग्यकाल एव धनमित
यस्याः ।) तटीरी । इति मेदिनी । (तपो-
धने, चिः । यथा, महाभारते । ५।१८।२० ।

“वस्त्रासान् वायुमध्या च स्याम्बृता
तपोधना । ”)
तपोवटः, पुं, वस्त्रावर्तेश्वरः । इति चिकाङ्गविशेषः ।
तपः, चिः, (तपते स्त्रीति । तपौ सनापे+क्तः ।)
तापयुक्तः । तत्पर्यायः । वस्त्रापितः २ दूरः
३ धूपायितः ४ धूपितः ५ । इति हेमचन्द्रः ।
(यथा, इत्ययोग्यदीपिकायाम । १।१० ।
“ब्रह्मेष्वापतमानां वस्त्रावर्णं अठावैष्मठो इठः । ”)
तपकुम्भः, पुं, (तपः जनापितः कुम्भो यत्र ।
नरकविशेषः । (यथा, मार्कंडेये । १३।४।४८ ।
“अतः परं भीमतरं तपकुम्भं निवोध मे ।
वस्त्रातस्तकम्भाम्भा बहुच्छालासामाहाताः ।
च्छन्दिभिर्योद्दृष्टतेजायश्चूल्पूर्विताः ।
तेषु इष्टकम्भाम्भो याव्यैः द्विप्लाह्योमुखाः ।
काय्याने विस्फुटद्वग्निवर्षम्भजाविजाः ।
स्फुटतुकपालनेत्रास्यिहित्यमाना विमीषयैः ।
यम्भैश्वर्याप्य सुच्छन्ते पुनस्त्वेव वेगितैः ।
पुनः विमित्यमायत्ते तैवेनैवं व्रजन्ति च ।
द्रवीभूतैः शिरागच्छायुमांसवलगस्यिभिः ।
ततो याव्यैन्देशाशु द्वन्द्वावहृष्टविहृताः ।
क्षतावेन महातेष्वे मयन्ते पापकर्मिणः ।
एष ते विस्तरेष्वोत्तमकुम्भो मया पितः । ”)
तपकुम्भः, पुं स्त्री, (तपेन चलद्वाभादिवा आच-
रितं कुम्भं कर्त्तव्यं यत्र । यहा, तपेनाचरितं
कुम्भम् ।) ब्रतविशेषः । यथा, “पद्योद्दृष्टसुदकं
वायुतामं प्रतिव्रद्धं पिवेत् च तपकुम्भः । ”
इति गौतमः । (इदश्चाहस्राध्यत्रमेतत् । यथा,
महुः । ११।२५५ ।
“तपकुम्भं चरन् विषो जलक्षीरहतानिलान् ।
प्रतिव्रद्धं पिवेद्यान् सकृत्यावी समाहितः । ”)
“तपकुम्भं चरन् हिजातिः च राहसुष्मोदकं
चाहसुष्मगोवीरं चाहसुष्माच्छतं चाहसुष्मावायुं
श्वकवारं ज्ञानं कुर्वन् संयतवान् पिवेत् । अव-
पराग्नरोक्तविशेषः ।
बट्टपलनु पिवेदमस्त्रिपलनु पयः पिवेत् ।
पलमेकं पिवेत् यर्पितस्तपकुम्भं विद्येयते । ”
इति तटीकायां कुम्भकम्भः ।)
तपापावायकुम्भः, स्त्री, (तपानां पावावायां कुम्भमिवा)
नरकविशेषः । इति ब्रह्मवैर्वते प्रकातिवक्तम् ।
तपावायुक्तः, पुं, (तपा वायुक्ता यत्र ।) नरक-
विशेषः । इति पुराणम् । (उत्तपावायुक्तामये,
चिः । यथा, भागवते । ३।३०।२२ ।
“चुत्वाद्वपरितोऽक्षद्वावलानिलैः
संतप्तामानः पयः तपावायुक्ते ।)
तपमावक्तः, स्त्री, (तपं मावमितं सुवर्षादिकं
यत्र कप् ।) परोद्याविशेषः । तपिष्ठिर्यथा ।
पितामहः ।
“कारवेदायवं पाचं तात्रं वा वोऽशाकृतम् ।
चतुर्वृत्तासामान्तरं व्याप्तवाय ।
मम्बलं द्वर्षमुखलाकारं वर्तुलमिति वात्रत् ।
पूर्ववेदतेलाभ्या विंशत्वा तु पलेस्तु तत् ।
सुवर्षमावकं तस्मिन् सुतसे निःचिपेत्ततः । ”